

Hlubší pohled na současnou pandemii

Konstelace - koronavirus (italská verze) jako symptom

Postavili jsme konstelaci na téma koronaviru. Proč přišel? Co přináší? Co máme dělat? Ukázalo se nám následující:

1) Korona vir je symptom. Není ani zlý ani dobrý. Je to důsledek porušení zákonitosti – řádů života. Jako gravitace - když zakopneš, spadneš. Přišel (byl aktivován) protože došlo k porušení rovnováhy. Je jako program. Přišel lidi a život zachránit, ne zničit. Lidé jako jednotlivci i společnost se ocitli mimo rovnováhu. Je potřeba posun. Něco je vylučováno, potlačováno nebo to nemá své místo.

2) Dotýká se všech. Vyžaduje individuální změnu. Strach sice nikomu nepomůže, ale vir nezajímá. Nejvíc ho přitahují Ti, kteří se myslí, že se jich to netýká. Týká se všech. A dotkne se každého. Někoho dříve, někoho později.

3) Individuálně je nástrojem pro vývojový posun vědomí jednotlivce. Učí každého uvidět, kým ve skutečnosti je. Ne tím kým by chtěl být, ale tím kým skutečně je – tj. člověkem se svými strachy, myšlenkami, touhami, pudy,... Přišel nás doslova „vysvléci do naha“. Kdo se bude bránit, toho vysveče silou. Je hodně silný. Skrze posun všech jednotlivců, přináší změnu společnosti.

4) Učí nás přijmout sama sebe takové, jací jsme. Mnoho lidí si uvědomí, že jsou úplně někým jiným, než za koho se považovali (kým by chtěli být). Je potřeba se přijmout jaký jsem. To je první krok. Další úrovní je přijetí koronaviru - uvědomí, že koronavirus přišel v souladu s vyšším řádem. Není to špatně ani dobře. Přišel, protože došlo k porušení rovnováhy a tak je potřeba ji opět nastolit.

5) Učí nás přijetí života takového jaký je. Život je takový, jaký je. Ne takový jaký bychom ho chtěli mít. To nás učí úctě, pokoře a vděčnosti. A to nám dává sílu být sami sebou a přijmout svoji odpovědnost.

6) Je to (první) příležitost. Pokud by nepřišel, život na Zemi by byl ohrožen. Jedná se o ochranu života na zemi. Z pohledu vědomí se jedná o vývojový posun. Z pohledu energií o „navýšení vibrací“. Pokud nepochopíme a symptomu se zbavíme „technicky“, přijdou další, silnější (z pohledu našince horší.)

Co máme dělat? Co se máme naučit? Co pomůže?

1) Základní vnitřní ochranou je symptom přijmout. Dát mu místo a úctu, která mu náleží. Je tady. Je to součást reality. Patří k nám a na vždy. Nic nesmí být vylučováno. „Odmítaného chleba největší krajíc.“

3) Vnější ochrana – integrita je potřeba, pokud nemoc propukne. „Když hoří, nejdříve hasím a pak až se dívám, co je to pro mě za zprávu.“ Požár ale zatím nepropukl. Stále je ještě čas zapracovat na přístupu. Individuální vědomé vystavování se nebezpečí je přitahování si symptomu. Bránit se pouze technicky - slepá víra pouze ve vědu - je ignorací hlubšího poznání.

3) Je to příležitost ke změně. Učí nás přijetí sebe, druhých a světa v realé podobě. A tím přijetí osobní odpovědnosti vůči sobě i druhým. Když pochopíme, může odeznít. Pokud ho nepřijmeme a vytlačíme ho bojem-technicky, přijde jiný, silnější. Postupně ve vlnách. (První vlna pravděpodobně stačit nebude :-l.)

Závěr:

Protagonista (člověk, stát,...) je vždy vnitřně aktivní v tom mít nebo nemít symptom. Tj. buď si ho aktivně přitahuje, udržuje nebo se snaží aktivně porozumět, co symptom znamená a v důsledku této aktivity pak symptom mizí. Výjimkou jsou pouze děti. Ty se samy vysvobodit nemohou. Ty mohou vysvobodit jedině jejich rodiče. (Je více než zajímavé, že tento symptom nechává děti více méně bez povšimnutí, zatímco jiné virové epidemie postihují právě nejvíce děti.)

Korona virus je evidentně symptomem starší generace – starých vzorců a struktur (nemyslím to pejorativně). Což je s ohledem na to, že se jedná o symptom „společensky vývojový“ pochopitelné. Starší generace má s přijetím "nového paradigmatu" obecně podstatně větší problém než děti a mládež. Starší generace je více solidární se zaběhlými pořádky a brání se změně.. Život je ale jedna velká, neustálá změna, to je třeba také přijmout.

Další kvalitou symptomu koronavirus je jeho „úpornost“ - nechce se nechat vyléčit. Z konstelačního pohledu je to ale příležitost podívat se na hlubší souvislosti. Symptom nepustí, dokud nevykoná svoji práci. Můžeme to vnímat jako neštěstí, stejně jako milost projevenou v příležitosti.

Je důležité také vidět a dát úctu té části těla, která symptom nese a dát jí úctu. V případě koronavirové infekce jsou to plíce, orgán, který nese esenci vnímání svobody – „svobodně se nadechnout“.

Symptomu je nutné vzdát úctu, bez toho není změna možná. Pokud je symptom vytlačen silou (např. léky, operací), aniž by byl pochopen, objeví se symptom nový a horší. Platí zde věta: „Miluj svůj symptom, je to brána na tvé cestě.“

Použitá literatura:

Pavlčák, Igor; Kunclová Martina: Symptom ve službě

Helininger, Bert: Skrytá Symetrie lásky